

Rechts de rij huizen van de Voorstraat

Sliedrecht kende aparte namen voor buurten en stoepen. Aan 't Boveneind hadden we De Kaai, D'n Hoek en de Zaaï. Aan 't Benedeneind sprak men van Het Vermolmde End. Merkwaardig waren de namen van stoepen als Parijs en Orleans. Bij de Tolsteeg de Voorstraat. Hoe men aan de namen kwam? Veel hiervan is in de vergetelheid geraakt. Over enige jaren zullen weinigen zich nog de namen herinneren! (B.L.)

Shagplantaozie bij de Tollesteegt

Omdat ie zelf rôôkte en omdà tebak in de lôôp van d'n oorlog schaers wier, hà me vaoder d'r wat op gevonge. Tebak tele op d'n akker gong moeilijk. D'n hêêle Voorstraet, dat was 'n rijchie huize, én Perijs, dat was 'n lange stoep tusse schoemaaker Vermeule en bakker Schalkwijk, keke d'r op uit. Die beweuners zouwen 't 's nachs kanne gaon haole, net as wat 'r met de groentes gebeurd was. Daerom wier d'r uitgeweke naer 'n aander slim pleksie. Deurdà me temet naest de Tollesteegt weunde, wier daer wà gezocht. As ie de Tollesteegt afliep, en de toendertijd smalle rijksweg overstak, hà je links tusse wà slôôtjies een driehoekig stuksie braok leggend land, amper te zien deur de struïke en 't opschietende gras. Vaoder zaaide daer z'n tabakszaed. Hoe die daer aan kwam dà weet 'k nie. Dà pleksie was temet onzichtbaor en tege d'n ôôgsttijd stinge de plante d'r aamel nog. Ik moch mee om kwansuis 'n stuksie te gaon wandele. De plank die al klaor lag wier over de slôôt gelege. De tebakslaore wiere geknipt en gaauw weer weg weze.

Althans, dat was de bedoeling, mor vaoder hà nie gedocht aan de luftwaffe, Een felle jaoger met haokekruize op de vleugels, scheerde over ons heen, keerde vedderop om, en kwam trug. Vaoder riep: " Plat in 't gras!" Ik lag naest 'n slôôt wà verwonderd te kijke, hoorde 't vliegtuigie weer aareg lêêg aankomme, en keek mè verbaozing naer iets wà 'k nò nooit hà gezien. Op regelmaotigen afstand zag 'k in de slôôt naest me, klaaine plonsies. "Tsak-tsak-tsak" zeeje ze en ze liete ok nog leuke bellechies nae in de slôôt. We wiere beschote! "Blijve legge!" beval vaoder. Pas toe dà vliegtuig nie meer trug kwam, konne me wandelend met d'n buit naer huis.

Thuis had ie een eenvoudig, vernuftig apperaot om van de tebaksblaore shag te maoke. De tebak wier in 'n ijzeren buis, met 'n puntige neus, van zô'n 40 bij 8cm. gepropt. Die sting op pôôtjies op 'n stevige houtte plank. D'r wier 'n kegvurremige cilinder in gedraaid zôôdat de tebak mè grôôte druk wier saomegeperst en aan de voorkant deur 'n hêêl klaain gaetje weer d'r uit kwam. Dat wier dan met 'n scheermesje afgesneeje en, êêmel verlost van dien druk onplofte dat sliertie. Dan wier 't gelijk een stuk grôôter, en nae 't drôôge hiette dat 'shag'. Die was dan te ruile voor ete, groente en graon, dus vedder leve zonder lege maog. Dà drôôge van de vochtige shag beurde op zolder, op ouwe krante onder 't bed. Een vaailig pleksie doch vaoder, hij had dus niet aan zoon Henk en vriend Dick van der Waal gedocht. M'n tien jaer ouwere broer en z'n vriende rôôkte al, as ze temenste shag hadde. Dus sloop Henk op kousevoete geruislôôs de trap op naer de zolder. Nae êêne keer was de vermindering nie te zien, maor vaoder kreeg nae verlôôp van tijd toch aaregwaon en Henk wier gesnapt. Hij liep en keek wat moeilijk de vollegende daege, mor of tie ok gelijk van 't rôôke af was? Dat vermeldt de historie niet!

J. Blom